

1 Αυγούστου 2018

Πατήρ Γαβριήλ Τσάφος (1944-2018), ο Γέροντας της χαράς

[/ Πεμπτουσία](#)

Σήμερα Τετάρτη 1 Αυγούστου, αρχή του Δεκαπενταυγούστου, της εορτής της Παναγίας μας που τόσο αγαπούσε, εκοιμήθη εν Κυρίω ο Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Τσάφος, εφημέριος του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Ανδρέου, οδού Λευκωσίας, της Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Ο π. Γαβριήλ (κατά κόσμον Γεώργιος) γεννήθηκε στις 6 Ιουνίου 1944 στην Αθήνα και ήταν το τέταρτο τέκνο του Βασιλείου και της Ελένης Τσάφου, ευσεβών Μικρασιατών προσφύγων, που εγκαταστάθηκαν στην προσφυγική γειτονιά του Πολυγώνου. Επηρεασμένος από τις εμπειρίες των απλών ανθρώπων, αλλά και τις διηγήσεις της μητέρας του για την Μικρασιατική καταστροφή και την προσφυγιά, μιλούσε πάντοτε για την μικρασιατική παράδοση, τονίζοντας την θερμή πίστη, την απλότητα και την χαρά της ζωής, που χαρακτήριζαν τους Μικρασιάτες ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές.

Έχοντας από πολύ μικρή ηλικία ολόψυχη κλίση προς την ιερωσύνη, σπούδασε στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και χειροτονήθηκε Διάκονος στις 3 Ιουλίου 1969 από τον μακαριστό Μητροπολίτη Θήρας κυρό Γαβριήλ και υπηρέτησε στον Ιερό Ναό Αγίου Βασιλείου, οδού Μετσόβου, στην Αθήνα.

Την 21η Ιουλίου 1974 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος από τον τότε Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως και νυν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμο, και έκτοτε

υπηρέτησε συνεχώς στο Ιερό Παρεκκλήσιο Αγίου Ανδρέου, οδού Λευκωσίας, πλ. Αμερικής.

Όπως έλεγε ο ίδιος, όταν, ως φοιτητής της Ριζαρείου, λαϊκός κατηχητής, μπήκε για πρώτη φορά το 1967 στο καταλυκτικό βυζαντινό Εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέου, που είχε αγιογραφήσει ο Φώτης Κόντογλου, ζήτησε από τον Χριστό να τελειώσει την ζωή του ως ιερέας στον ναό αυτό, όπου το 1588 είχε μαρτυρήσει η Αγία Φιλοθέη η Αθηναία. Και ο Χριστός δεν του χάλασε το χατήρι.

Επί 50 περίπου έτη διακόνησε την Εκκλησία με απaráμιλλη αφοσίωση και ανιδιοτέλεια. Άριστος λειτουργός, διακριτικός και στοργικός πνευματικός πατέρας χιλιάδων ανθρώπων, προσέφερε αθόρυβο αλλά ουσιαστικό έργο σε μια δύσκολη εποχή και σε μια εξίσου δύσκολη, τα τελευταία χρόνια, περιοχή της Αθήνας.

Προσέφερε στην Εκκλησία δεκάδες Κληρικών και Μοναχών, ευλόγησε και στερέωσε πάμπολλες οικογένειες, στήριξε αδύναμους και μοναχικούς ανθρώπους, παρηγόρησε, ενέπνευσε και οδήγησε στον Χριστό, όσους μόνο ο Θεός γνωρίζει.

Το 1996 ίδρυσε το Ιερό Ησυχαστήριο Παναγία των Βρυούλων, στο Μετόχι του οποίου στον Ωρωπό εγκαταβιούν σήμερα πέντε μοναχές, όλες πνευματικά του τέκνα.

Ο μεγάλος σύγχρονος Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, χωρίς να αναφέρεται ονομαστικά σ' αυτόν, περιγράφει με λίγα αλλά χαριτωμένα λόγια την ουσία της προσωπικότητας και της προσφοράς του π. Γαβριήλ:

«Γνωρίζω έναν πνευματικό που είναι αρκετά παχύς –φυσικά είναι και η κράση του, αλλά μπορεί και στο φαγητό λίγο να μην προσέχη-, ξέρετε όμως πόσο πονάει για τον άλλον, πόσο ενδιαφέρεται για τους πονεμένους; Αυτός έχει ταπείνωση, γιατί λέει ότι δεν κάνει άσκηση, αλλά παράλληλα έχει πολλή καλωσύνη, και έτσι πολλοί αναπαύονται περισσότερο σ' αυτόν παρά σε έναν ασκητικό πνευματικό. Ένας πνευματικός, που δεν είναι αποφασισμένος να πάη ακόμη και στην κόλαση για την αγάπη των πνευματικών παιδιών του, δεν είναι πνευματικός». (Γέροντος Παΐσιου Λόγοι, Τόμος Γ')

Την ευχή του να έχουμε.